

Abstract

The purposes of this study were: 1) to compare Mathayom 5 students' learning achievement before and after studying Soc 32102 Economic Module using WORPEREP Instruction Model, 2) to compare the students' analytical thinking ability before and after studying the module by using the model, and 3) to explore the students' satisfaction towards utilizing the model. The sample of the study were randomly selected consisting of 45 Mathayom 5/10 students, 2nd semester of academic year 2015, Hat Yai Wittayalai Somboon Kulkanya School of Songkhla Province. The research instruments comprised: 1) learning management plans of Soc 32102 Economic Module, 2) a learning achievement test, 3) a learning analytical thinking ability test, and 4) a questionnaire of the student's satisfaction towards using the model. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and dependent t- test.

The study revealed that : 1) the post - learning achievement scores in Soc 32102 Economic Module of the students using the model were statistically and significantly higher than their pre - learning ones, at the level of .01, 2) the post - learning analytical thinking ability scores in Soc 32102 Economic Module of the students utilizing the model were statistically significant higher than their pre - learning ones, at the level of .01, and 3) the students' satisfaction towards the model was at the highest level (\bar{X} = 4.67, S.D = 0.55).

Keywords: achievement, analytical thinking ability, WORPEREP Instruction model

บทนำ

การศึกษา นับเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่า และมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงพระราชทานแก่คณะครูและนักเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัล ความตอนหนึ่งว่า "... การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้าง และพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคม และบ้านเมืองได้ให้การศึกษที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วน ล้วนพอเหมาะกับทุกๆ ด้าน สังคม และบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถธำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด ..." (มูลนิธิโตโยตาประเทศไทย และมูลนิธิสตรี-สฤณีวงศ์, 2543)

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้หากผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางสติปัญญา ความสามารถแก้ปัญหา การประเมิน การตัดสินใจ และสรุปข้อมูลต่างๆ ที่รับรู้ได้อย่างสมเหตุสมผล อันเป็นพื้นฐานการคิดในมิติอื่นๆ (รัตนสุขศรี, 2551) สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่จะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ (วิจารณ์ พานิช, 2555) นอกจากนั้นคุณลักษณะด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ยังเป็นสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ผู้สอนจะต้องพัฒนาผู้เรียนอีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ผู้สอนจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะดังกล่าวขึ้น แต่จากสภาพปัจจุบัน พบว่า คุณลักษณะด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ ดังแสดงให้เห็นจากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐาน

และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (สุรเกียรติ์ ไซยหนูวัต, 2553)

สาระที่ 4 เศรษฐศาสตร์ เป็นสาระหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่กำหนดให้ ผู้เรียนได้ศึกษาในเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 2 มาตรฐาน และ 6 ตัวชี้วัดได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ส.3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ โดยมี 3 ตัวชี้วัด คือ 1) อภิปรายการกำหนดราคาและค่าจ้างในระบบเศรษฐกิจ 2) ตระหนักถึงความสำคัญของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีต่อเศรษฐกิจสังคมของประเทศ 3) ตระหนักถึงความสำคัญของระบบสหกรณ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับชุมชนและประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ส.3.2 เข้าใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่างๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก โดยมี 3 ตัวชี้วัด คือ 1) อธิบายบทบาทของรัฐบาลด้านนโยบายการเงิน การคลัง ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ 2) วิเคราะห์ผลกระทบของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีผลต่อสังคมไทย 3) วิเคราะห์ผลดี ผลเสียของความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในรูปแบบต่างๆ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) จากตัวชี้วัดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนสาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ การเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์นั่นเอง

รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบผสมผสาน มาเป็นแนวคิดในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถเกิดขึ้นได้หลายลักษณะทั้งการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน การเรียนรู้ที่เกิดจากการค้นพบของตนเอง และการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และยังเป็นรูปแบบการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียนได้ ดังผลการวิจัยของวิชัย วงศ์สุวรรณ (2556: บทคัดย่อ) ที่ได้้นำรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มาทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา ส.32102 เศรษฐศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่ารูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มาทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ส.32102 เศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน กับหลังเรียน รายวิชา ส.32102 เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน กับหลังเรียน รายวิชา ส.32102 เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ส.32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

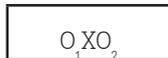

สมมติฐานการวิจัย

- 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนWORPEREP มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนWORPEREP มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อน - หลังการทดลอง (One group pretest - posttest design) โดยมีรูปแบบการวิจัยดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

- X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP
- O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน
- O₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียนหลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

กลุ่มประชากร และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

- 1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณกุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่เรียนรายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ จำนวน 5 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 238 คน
- 2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณกุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่เรียนรายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ จำนวน 45 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้การทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP จำนวน 36 คาบโดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบ WORPEREP มีขั้นตอน 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm-Up/Lead-in) โดยนำข้อมูลต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน มานำเสนอผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใคร่รู้ในเรื่องที่กำลังศึกษา อาจใช้บทความ ข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ หรือแผ่นโปสเตอร์ ฯ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ของบทเรียน (Objective Indication) แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้งผู้เรียนจะต้องบรรลุจุดประสงค์อะไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีเป้าหมายในการเรียน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิม (Review Background knowledge) โดยทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนได้ศึกษาไปแล้วเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา หรือที่เคยศึกษามา ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 4 นำเสนอความรู้ใหม่ (Presentation) ต้องเลือกวิธีสอน/เทคนิคการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด รวมทั้งนำเสนอสารสนเทศรวมสมัยมาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ นับเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญโดยครูผู้สอนจะเลือกวิธีสอน/เทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาทิ การจัดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ สทกรณ การนำเทคนิคกราฟิกและสารสนเทศรวมสมัย มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเงินเพื่อ รายได้ประชาชาติดูผลการชำระเงิน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้/สะท้อนผลการเรียนรู้ (Exchanging Reflection/Conclusion) จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มและได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยกัน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความครบถ้วนสมบูรณ์ของเนื้อหา

ขั้นที่ 6 ประเมินผล (Evaluation) ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบ การประเมินชิ้นงานหรือผลงาน โดยใช้วิธีการประเมินผลอย่างหลากหลาย

ขั้นที่ 7 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application of Knowledge) กำหนดให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ กับข้อคำถามในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความถูกต้องเชิงเนื้อหาปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80- 1.00หลังจากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 244 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีความง่ายค่าดัชนีอำนาจจำแนก และค่าดัชนีความเที่ยง ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าดัชนีความง่ายตั้งแต่ 0.21 -0.80ค่าดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 -0.63 และค่าดัชนีความเที่ยง 0.89 โดยนำมาจัดทำเป็น 2 ฉบับคือ

1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนรายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนรายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มาสลับข้อ และสลับตัวเลือก

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนประเมินความสอดคล้องระหว่างประเภทของความสามารถในการคิดวิเคราะห์ กับข้อคำถามในแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และความถูกต้องเชิงเนื้อหา ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80-1.00หลังจากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 244 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีความง่าย ค่าดัชนีอำนาจจำแนก และค่าดัชนีความเที่ยง ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์มีค่าดัชนีความง่ายตั้งแต่ 0.28 -0.80 ค่าดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 -0.51 และค่าดัชนีความเที่ยง 0.82

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 18 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนประเมินความสอดคล้องของประเด็นคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการประเมิน ปรากฏว่าแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ

WORPEREP มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80-1.00 หลังจากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 244 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความเที่ยง ผลปรากฏว่าแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มีค่าดัชนีความเที่ยง 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากกลุ่มทดลองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ และแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ก่อนเริ่มจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ส 32101 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP แล้วบันทึกผลการสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และผลการสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 18 แผนรวม 36 คาบ

3.3 นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียนหลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP จำนวน 36 คาบ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 นักเรียนทำการสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP จำนวน 36 คาบ โดยให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นแบบวัดฉบับเดียวกันกับก่อนเรียนแล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐาน ดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน กับหลังเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนกับคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยใช้สถิติ t - test แบบ dependent

4.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน และหลังเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนกับคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยใช้สถิติ t - test แบบ dependent

4.3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพของประคอง การทดสอบ (2542) ดังนี้

- 4.50-5.00 หมายถึง มากที่สุด
 3.50-4.49 หมายถึง มาก
 2.50-3.49 หมายถึง ปานกลาง
 1.50-2.49 หมายถึง น้อย
 1.00-1.49 หมายถึง น้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณกุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยจากการนำรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มาใช้ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน กับหลังเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

กลุ่มทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	45	19.13	4.21	11.252**
หลังเรียน	45	29.67	6.54	

** $p < .01$; ($t_{44} = 2.423$)

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

กลุ่มทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	45	13.89	3.50	6.995**
หลังเรียน	45	18.96	4.14	

** $p < .01$; ($t_{44} = 2.423$)

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 ระดับคุณภาพมากที่สุด ด้านผลการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ระดับคุณภาพมาก และด้านพฤติกรรมครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 4.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 ระดับคุณภาพมากที่สุด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.66	0.56	มากที่สุด
1. ใช้คำถามกระตุ้นความสนใจ และความคิดของนักเรียน	4.60	0.53	มากที่สุด
2. มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.63	มาก
3. นำข้อมูลข่าวสารปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์มาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ	4.87	0.34	มากที่สุด
4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ให้สัมพันธ์เหตุการณ์ในสถานการณ์จริง ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายขึ้น	4.82	0.38	มากที่สุด
5. นำเหตุการณ์ร่วมสมัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเห็นวาทิชาเศรษฐศาสตร์เป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้	4.78	0.47	มากที่สุด
6. ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติหลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถทบทวนและเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายขึ้น	4.31	0.66	มาก
7. ให้นักเรียนได้ฝึกหาคำตอบด้วยตนเอง โดยการสืบค้นข้อมูลจาก Internet ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้วิธีหาคำตอบด้วยตนเอง	4.62	0.64	มากที่สุด
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนได้ซักถามในประเด็นต่างๆ ที่นักเรียนมีข้อสงสัย	4.87	0.40	มากที่สุด
9. นักเรียนมีความสุขในขณะครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.71	0.50	มากที่สุด
ด้านผลการจัดการเรียนรู้	4.49	0.64	มาก
10. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายขึ้น	4.49	0.54	มาก
11. นักเรียนสามารถเข้าใจ และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ	4.60	0.53	มากที่สุด
12. นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีด้านเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.44	0.68	มาก
13. ตระหนักและเห็นความสำคัญในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์	4.42	0.75	มาก
ด้านพฤติกรรมครูผู้สอน	4.84	0.38	มากที่สุด
14. เขาสอนตรงเวลา	4.78	0.42	มากที่สุด
15. อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส	4.89	0.31	มากที่สุด
16. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	4.91	0.28	มากที่สุด
17. มีความกระตือรือร้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้	4.87	0.34	มากที่สุด
18. เน้นย้ำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียนและชุมชน	4.76	0.48	มากที่สุด
รวม	4.67	0.55	มากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา และมีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย วงศ์สุวรรณ (2556) ซึ่งได้นำรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เศรษฐศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้มีการผสมผสานระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กับทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม หรือปัญญานิยม (Cognitivism) ซึ่งแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม ให้ความสำคัญกับสิ่งเร้า การเสริมแรง การจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การให้ผู้นักเรียนมีความสุขในการเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับ การใช้วิธีการในการจัดการเรียนการสอนให้หลากหลาย เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีระดับของการเรียนรู้แตกต่างกัน (ทิตินา เขมมณี, 2550) ในขณะที่แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม หรือปัญญานิยม มีความเชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ไม่ได้เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเท่านั้น แต่เกิดจากกระบวนการทางความคิดและปัญญา (ทิตินา เขมมณี, 2550) ดังนั้นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม หรือปัญญานิยม จึงให้ความสำคัญกับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนหรือเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องกัน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย (ทิตินา เขมมณี, 2550)

ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยได้นำขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงได้ใช้การเสริมแรง ทั้งการให้คำชมเชย เมื่อนักเรียนตอบคำถามถูกต้อง หรือการให้กำลังใจสำหรับนักเรียนที่ตอบคำถามในกิจกรรมไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากการเสริมแรง จะเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังที่ วรณี ลิ้มอักษร (2546) กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยเงื่อนไขของการเสริมแรง และการลงโทษ จึงทำให้มนุษย์มีข้อมูลในการตัดสินใจว่าตนควรจะเพิ่มความถี่ในการแสดงพฤติกรรมลักษณะใด และควรลดความถี่ หรือเลิกแสดงพฤติกรรมลักษณะใด เพื่อให้มีความสุขกับผลที่ได้รับภายหลังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ขณะเดียวกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ซึ่งมีขั้นตอน 7 ขั้นตอน ย่อมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจาก บลูม (Bloom, 1976) ได้กล่าวถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 3 ตัวแปร คือ 1) พฤติกรรมด้านปัญญา 2) ลักษณะทางอารมณ์ และ 3) คุณภาพการสอน ซึ่งเป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน ได้แก่การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การให้คำแนะนำ และการให้ผู้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้การเสริมแรงของครู การให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้ผู้นักเรียนรู้ผลว่าตนเองกระทำได้ถูกต้องหรือไม่ จากตัวแปร 3 ตัวดังกล่าวจะเห็นได้ว่า จะปรากฏในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้จากผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP อาทิ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านพฤติกรรมครูผู้สอน พบว่า ทุกประเด็นนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ซึ่งอารมณ์และเจตคติของผู้เรียนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังที่ วรณิ ลิ้มอักษร (2546) ได้กล่าวว่า อารมณ์ และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อสถาบันการศึกษา ต่อวิชาที่เรียน และต่อครูผู้สอน มีอิทธิพลในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ อยากรู้อยากเห็น ทুমเกล้าลงความสามารถในการเรียนอย่างเต็มที่ จนประสบความสำเร็จในการเรียนตามเป้าหมายที่ใฝ่ฝันไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบลูม (Bloom, 1976) และคลอสไมเออร์ (Klausmeier, 1980) ได้กล่าวไว้ว่า ทศคติของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่มีความสัมพันธ์ที่ดี และมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ในด้านพฤติกรรมครูผู้สอน พบว่าทุกประเด็นอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ดังนั้นจึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ขณะเดียวกันในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ได้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม และการลงมือปฏิบัติจริง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวจะส่งผลทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยได้นำข้อมูลข่าวสาร หรือเหตุการณ์ปัจจุบันมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในขั้นตอนที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลข้อมูล (Information Processing Theory) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “การนำเสนอสิ่งเร้าที่ผู้เรียนรู้จักหรือมีข้อมูลอยู่แล้ว จะช่วยให้ผู้เรียนหันมาใส่ใจและรับรู้สิ่งนั้น และจะนำไปเก็บบันทึกไว้ในความจำระยะสั้นต่อไป” (ทศนา เขมมณี, 2550)

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนกับหลังเรียน รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP พบว่าความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียน ได้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย วงศ์สุวรรณ (2556) ซึ่งได้นำรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เศรษฐศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ชี้นำเสนอความรู้ใหม่ เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ผู้สอนสามารถเลือกเทคนิคการสอนมาใช้ได้อย่างหลากหลาย อาทิ การใช้เทคนิคคำถามชั้นสูง การนำเทคนิควงล้ออนาคต การจัดกิจกรรมโดยการมอบหมายให้นักเรียนจัดทำโครงการ ฯ ซึ่งการจัดกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อไปนี้

1) การใช้คำถามชั้นสูงในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน การใช้คำถามชั้นสูงดังกล่าว เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลทำให้สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ได้ ผลการวิจัยของ วิชัย พวงคำ (2551) พบว่าตัวแปรพฤติกรรมส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ในชั้นเรียน เป็นตัวที่มีความสัมพันธ์สูงสุดที่มีผลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน

นอกจากนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนใช้การตั้งคำถาม สอบถามผู้เรียนอยู่เสมอ ทั้งนี้การใช้คำถามจัดเป็น สิ่งเร้าที่ดีที่สุดในการที่จะฝึกให้เด็กคิด เพราะการถามเป็นการนำนักเรียนให้เกิดการคิดไตร่ตรอง ทบทวนความเข้าใจของตนเอง และพยายามคิดเพื่อจะหาคำตอบมาตอบคำถามของครู ดังนั้นการใช้คำถามจึงนับว่ามีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ของผู้เรียน ดังที่ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) ได้ยกตัวอย่างแนวทางในการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เช่นใช้คำถามว่า “ขึ้นใด ส่วนใด ที่ไหน อะไร ตอนใดสำคัญที่สุด เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ความสำคัญ” ใช้คำถามว่า “ทำไม เพราะเหตุใด ถ้า..... เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิด วิเคราะห์ความสัมพันธ์” และใช้คำถามว่า “ใช้หลักการ แนวคิดใด เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลักการ” เป็นต้น ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยได้ใช้หลักการในการตั้งคำถามเหล่านี้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลทำให้สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้สูงขึ้น

2) การนำเทคนิควงล้ออนาคตมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาทิเช่น “กำหนดให้ผู้เรียนวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกาศอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ 300 มีผลกระทบอย่างไร” “ความเหมือนและความต่างระหว่างเกษตรทฤษฎีใหม่ กับสหกรณ์” “วิเคราะห์ตลาดแข่งขันสมบูรณ์ ตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด ตลาดผู้ขายน้อยราย และตลาดผูกขาด ที่มีอยู่จริง โดยให้นักเรียนความรู้จากทฤษฎีที่เรียนไปวิเคราะห์” “ปัจจุบันอัตราเงินเฟ้อพื้นที่อยู่ที่ 2.01% ควรนำมาตรการใดของนโยบายการเงิน นโยบายการคลัง มาใช้ เมื่อนำมาใช้แล้วมีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างไร”การจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลทำให้สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียนได้

3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการมอบหมายให้นักเรียนทำโครงการ เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริม หรือพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียนได้ ดังที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา คำมณี (2552) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธศาสตร์โครงการมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธศาสตร์โครงการมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับผู้เรียน ขณะเดียวกันทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้สูงขึ้น ทั้งนี้หากนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงก็จะมีเจตคติต่อการเรียน และมีความรู้มากในการที่จะสามารถพิจารณาว่าสิ่งใดเหมาะสม และสิ่งใดไม่เหมาะสม และมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติในทางบวกต่อการเรียน คุณสมบัติเหล่านี้ล้วนแต่มีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร สมปาน (2552) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการเรียน เป็นปัจจัยทางตรงที่มีผลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน

5) เจตคติต่อการเรียน เป็นความรู้สึกของนักเรียนแต่ละคนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละวิชา ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ทั้งในทางบวก และทางลบก็ได้ แต่จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และมุ่งเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ โดยการนำตัวอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงมาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มีค่าเฉลี่ย 4.67 อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ซึ่งการที่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับ

งานวิจัยของสุชาติดา บันโหม (2551) พบว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ซึ่งได้นำรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับคุณภาพมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของเนื้อหาสาระที่นักเรียนกำลังศึกษา สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ โดยไม่เคร่งครัดหรือเข้มงวดนักเรียนมากจนเกินไป เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติค้นหาหรือสร้างความรู้โดยตนเอง และคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีประเด็นปัญหาต่างๆ การจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวส่งผลทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในที่สุด

สรุป

รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP เป็นรูปแบบการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และเป็นสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ที่ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนั้นหากได้นำรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน ซึ่งจะส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้คุณภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ รายวิชา ส 32102 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยสามารถยืนยันได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของผู้เรียนได้ เพียงแต่ครูผู้สอนจะต้องนำขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP มาใช้ให้ครบทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันในขั้นกิจกรรมจะต้องนำเทคนิคการสอน มาใช้อย่างหลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองซ้ำๆ กับรายวิชาอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อเป็นการยืนยันว่ารูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ได้หรือไม่

2.2 ควรนำตัวแปรอื่นๆ มาร่วมวิเคราะห์ด้วย อาทิเช่น รูปแบบการเรียน (Learning Style) ความถนัดทางการเรียน เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย,
- กัลยา คำมณี. (2552). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธศาสตร์โครงการสำหรับพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษางงขลา เขต 1**. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน สงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เกรียงศักดิ์เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). **การคิดเชิงวิเคราะห์** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชัดเชสมีเดีย.
- ทิตนา เขมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง กรรณสูต. (2542). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย และมูลนิธิสตรีกี - สฤณีวงศ์. (2543). **คำพอสอน: ประมวลพระบรมราชาวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ.
- รัตนา สุขศรี. (2551). **ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบหมวกหกใบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2546). **จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)**. สงขลา : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสตรีกี - สฤณีวงศ์.
- วิชัย วงศ์สุวรรณ. (2556). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แลความคงทนในการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน WORPEREP สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา**. เอกสารอัดสำเนา.
- วิทย์พิชัย พวงคำ. (2551). **การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุชาติา บันโนม. (2551). **ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเอกชนกลุ่ม 3 เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานครเขต 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุรเกียรติ์ ไชยหนูวัด. (2553). **การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการแก้ปัญหาตามหลักอริยสัจ 4**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- อัมพร สมปาน. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัด
ศรีสะเกษ: การเปลี่ยนแปลงระยะยาว. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Bloom, B.S. (1976). **Human Characteristics and School Learning.** New York: McGraw-Hill Book.
- Klausmeier, H.J. (1980). **Learning and Teaching Concepts : A Strategy for Testing Application of Theory.**
New York: Academic Press.